

Den rause og oss andre....

Førstesiden i Stavanger Aftenblad tirsdag 24. februar bekymrer. Eller gjør den det?

Fylkeskommunen har brukt 64000 offentlige kroner på seg selv i anledning rådmannens 60-årsdag. «Jeg mener han fortjente dette», sier fylkesordføreren fornøyd, frimodig og uten blygsel. Om feiringen av mannen bak en av de høyeste gasjerte stillingene i fylkeskommunen. Hun tok selv avgjørelsen som for henne tilsynelatende var lett å ta.

Sett gjerne pris på rådmannen. En trend hvor selvtilfredse politikere fester på fellesskapets bekostning, fremstår imidlertid lite tillitsvekkende for oss som skal velge. Nærmere begrunnelse er unødvendig. At selskaperligheter av dette omfang skjer 'utomhus' midt i beste arbeidstid, øker kostnaden og reduserer tilliten ytterligere. Denne saken brukte avisen mesteparten av førstesiden på denne tirsdagen.

Det er valg til høsten. Så da får vi vel stemme på politikere som ikke deltok, vi som ikke liker at skattekrone våre brukes som her? Men så enkelt er det ikke. Våre politikere er bare delvis på valg, de fleste er i realiteten valgt lenge før valgdagen i september. I hvert fall de som er i posisjon til å ta avgjørelser om å feire seg selv og sitt hoff på fellesskapets bekostning. De senere årene har gitt oss noen eksempler på denne type politisk dømmekraft.

Unødvendig og usympatisk offentlig pengebruk vil sannsynligvis være vanskeligere å praktisere hvis velgerne i tillegg til å velge parti, får lettere tilgang til å rangere rekkefølgen på partienes kandidater. Folk reagerer riktignok ulikt også på festiviteten i fylkeskommunen. Ikke alle gir saken et etisk perspektiv, eller ser det som del av en utvikling bort fra tillitsbasert tjenerskap, politikerens hovedoppgave, på vei mot en virkelighet hvor politikk blir karriere, ekstravaganse og selvdyrking. Inkludert denne slags tyveri fra fellesskapet, slik fylkesordføreren partifelle samme uke så riktig sa det da hun, i et leserbrev om et beslektet tema, viste pekefinger til deler av allmuen.

Hvorfor kan ikke velgerne rangere like godt som - for ikke å si bedre enn - noen få personer i partienes nominasjonsmøter gjør det? Et hvert parti har nok kandidater som kan representere, og de dyktigste står ikke alltid på toppen av listene.

Aftenbladet forsøkte seg med en enquête om rådmannsfeiringen. Nærmere 90% hadde liten sympati for fylkesordføreren skjønn, men deltakelsen var mager. Det kan være ulike årsaker til det, også den at folk flest har det greit og derfor er seg selv nok. Et valg er imidlertid den reelle muligheten til å si at nok er nok! Folk husker det de vil huske, men trenger en mer nyansert mulighet til å uttrykke hva og hvem de har tro på. Og i den grad den aktuelle saken har betydning, ønsker de seg ikke noe annet enn politikere med samme krav til seg selv som til andre, i prioriteringskøen for alle gode formål.

Til slutt er jeg spørrende til hva Aftenbladet ville med sin første side denne tirsdagen? Og spent på hvordan saken følges opp. Det er selvfølgelig greit at avisen informerer, men hva så hvis vi ikke kan gjøre så mye med det saken gjelder? Joda, det bidrar til politikerforakten, men har vi ikke mer enn nok av den? Avisens opplegg utfordrer ikke fylkesordføreren noe særlig, der hun får overrisle seg selv med positive egenskaper: «Vi må ikke bli så livredde for negative presseoppslag at vi ikke kan vise litt raushet ved en anledning som denne». Hun mener seg både modig og raus. Noe som tyder på bevissthet versus velgeravmakten, i tillegg til bedrøvelig selvinnsikt og dømmekraft. Det har da aldri vært særlig vanskelig å være raus på andres bekostning!

Feiring av sjefene

Tydelig bevissthet om velgerens avmakt

Fylkeskommunen har brukt 64.000 offentlige kroner på seg selv i anledning rådmannens 60-årsdag. «Jeg mener han fortjente dette», sier fylkesordføreren fornøyd og uten blygsel, om feiringen av mannen bak en av de høyeste gasjerte stillingene i fylkeskommunen.

At selvtilfredse politikere fester på fellesskapets bekostning, fremstår lite tillitsvekkende for oss som betaler. At selskaperligheter skjer «utomhus» midt i arbeidstiden, øker kostnaden og reduserer tilliten ytterligere. Avisen brukte mesteparten av førstesiden på saken tirsdag 24. februar.

Dømmekraft

Det er valg til høsten. Så da får vi vel stemme på politikere som ikke deltok, vi som misliker at skattekrone våre brukes som her? Men så enkelt er det ikke. Våre politikere er bare delvis på valg, de fleste er i realiteten valgt lenge før valgdagen i september. I hvert fall de som er i posisjon til å ta avgjørelser om å feire seg selv og sitt hoff på fellesskapets bekostning. De senere årene har gitt oss noen eksempler på denne type politisk dømmekraft.

Unødvendig og usympatisk offentlig pengebruk vil sannsynligvis være vanskeligere å praktisere om velgerne i tillegg til å velge parti, får lettere tilgang til å rangere rekkefølgen på partienes kandidater. Et hvert parti har nok kandidater som kan representere, og de dyktigste står ikke alltid på toppen av listene.

Ulike reaksjoner

Folk reagerer riktignok ulikt også på festiviteten i fylkeskommunen. Ikke alle gir saken et etisk perspektiv, ser den i forhold til andre behov eller som del av en utvikling bort fra tillitsbasert tjenerskap på vei mot en virkelighet hvor politikk blir karriere, ekstravaganse og selvdyrking. Inkludert denne slags tyveri fra fellesskapet, slik fylkesordføreren partifelle samme uke så riktig sa det da hun, i et leserbrev om et beslektet tema, viste pekefinger til deler av allmuen.

Aftenbladet forsøkte seg med en enquête om rådmannsfeiringen. Nærmere 90 prosent hadde liten sympati for fylkesordføreren skjønn, men deltakelsen var mager. Et valg gir imidlertid en reell mulighet til å si at nok er nok! Folk husker det de vil huske, men trenger en mer nyansert mulighet til å uttrykke hva og hvem de tror på. Og relatert den aktuelle saken, ønsker de ikke noe annet enn politikere med samme krav til seg selv som til andre.

Hva var meningen?

Til slutt er jeg spørrende til hva Aftenbladet ville med sin førsteside denne tirsdagen?

Hva var meningen?

Til slutt er jeg spørrende til hva Aftenbladet ville med sin førsteside denne tirsdagen? Det er selvfølgelig greit at avisen informerer, men hva så hvis vi ikke kan gjøre så mye fra eller til? Joda, det bidrar til politikerforakten, men har vi ikke mer enn nok av den?

Avisens utsendte utfordrer ikke fylkesordføreren, der hun får overrisle seg selv med positive egenskaper: «Vi må ikke bli så livredde for negative presseoppslag at vi ikke kan vise litt raushet ved en anledning som denne». Hun mener seg altså både modig og raus. Det tyder på bevissthet om velgeravmakten, i tillegg til bedrøvelig selvinnsikt og dømmekraft. Det har da aldri vært særlig vanskelig å være raus på andres bekostning!